Umenie liečiť - Bruno Gröning - a ako ďalej?

Článok Heinza Grilla uverejnený dňa 12.10.2021 na jeho stránke:
po nemecky https://heinz-grill.de/bruno-groening-heillstrom/
po slovensky - doplníme, keď bude uverejnený

Jednou z najdôležitejších osobností, ktoré vyvinuli reálne liečivé magnetické[1)] vyžarovanie a silu v duši, je Bruno Gröning, narodený 30. mája 1906 v Gdaňsku, v Oliwe (Poľsko). Vyrastal v rodine obdarenej mnohými deťmi. Zo životopisných náčrtov nie je zrejmé, či v rodine došlo k predčasným úmrtiam, napríklad v prípade bratov alebo sestier. Podľa duchovného bádania sa však v jeho aure vyskytujú deti, ktoré umreli predčasne a pretože ide o deti, ktoré boli veľmi mladé, posilnili jeho schopnosť liečiť.

Niektoré charakteristiky v živote Bruna Gröninga

Väčšinou sa v životopise človeka dajú objaviť nejaké predpoklady jeho neskorších schopností. Mladého Bruna, ktorý mal tendenciu smerovať k prírode a do samoty a vyvinul si špeciálne spojenie s rastlinami a vo veľmi intenzívnej miere so zvieratami, sprevádzali niektoré neobvyklé udalosti. Pod jeho vplyvom zvieratá začali krotnúť a získali voči chlapcovi zvláštnu dôveru. U niektorých zvierat, ktoré ochoreli v dôsledku prehnanej starostlivosti človeka, sa začal liečivý proces. Mal veľmi jemný, mierny, zdržanlivý a zrejme intenzívny vzťah k prírodným podmienkam a tiež k ľuďom. Nikdy sa nezúčastňoval škriepok a to bola okolnosť, ktorou sa rovesníci cítili byť provokovaní.

Okrem tohto vrúcneho spojenia s prírodou, zvieratami a s ubiedenými blížnymi, ktoré Bruno Gröning vo svojej duši prežíval, niet o jeho živote mnoho vzrušujúcich správ. Kvôli otcovi si vybral povolanie stolára, ale nemalo to pre neho veľký význam. Všetky jeho úmysly smerovali k schopnosti uzdravovať, podobne ako prúd vody, ktorý si razí cestu do údolia. Cítil sa obzvlášť zaviazaný voči chorým ľuďom a mnohých svojich blížnych uzdravil už v útlom veku.

Ukázalo sa, že učenie, ktoré šíril na prednáškach a ktoré podával pri osobnom poučení, je veľmi prosté. Je zvláštne, že koncept Boha u neho nenadobudol veľkú vytríbenosť ani starostlivé filozofické alebo teologické spracovanie. Kvôli tejto jednoduchosti jeho učenia by skoro bolo možné podľahnúť pokušeniu označiť ho za liečiteľa, ktorý iba používa pojem Boha a chcel by ľudí získať pre seba iba psychologickým spôsobom. Tu však v žiadnom prípade nie je v hre šarlatánstvo, ani manipulácia. Presné pozorovanie osoby Bruna Gröninga, ako aj jeho spôsobu liečenia ukázalo, že ide o veľmi odbornú a intenzívne účinnú nadzmyslovú schopnosť liečenia. Ako vznikla u tohto jednoduchého a prostého človeka, ktorý sa cítil byť celou dušou priťahovaný a povolaný k tomuto cieľu pomáhať chorým?

Kto je Bruno Gröning?

Najskôr musí človek vyhľadať jeho dušu v minulých životoch. Pre túto výskumnú otázku však musí patrične preukázateľne poznať náuku o reinkarnácii. Ak by neexistovali minulé životy, nemohli by už v rannom detstve z človeka vyžarovať žiadne schopnosti. Vtelenie čoho a aká už pripravená sila sa narodením vniesla do tohto života? Priebeh života Bruna Gröninga ukazuje viac než jasnú príťažlivosť k jedinému zmyslu života, ktorému podriadil všetky ostatné oblasti

záujmu. Liečenie a pomoc chorým boli jeho najvnútornejším dychom života a nijaké pokušenia ho nemohli zdržiavať od tohto vnútorného povolania.

V životopise sa tento druh smerovania, jednobodového zamerania a jedinečnej cieľovej orientácie na povolanie liečiteľa javí ako obdivuhodný. Ak by niekto chcel Bruna Gröninga zapojiť do diskusií, fixovať ho a rozptyľovať ho v dlhých rozhovoroch, zobral by na seba pomerne ťažkú úlohu. V istom zmysle Bruno Gröning zotrvával vo svojej koncentrácii ako osoba, ktorá ostáva nedotknutá od všetkých pozemských pomerov. Tým bola jeho liečivá sila rezervovaná v jeho strede ako mimozemská dimenzia. Je ako dych liečenia, niečo ako Božstvo, ktoré sa v Indii nazýva *vaju*, kráľovná dychu. Je to človek, ktorý sa celkom premenil na tento dych života, ako božská bytosť na uzdravovanie.

V minulom živote vidno mladú dievčinu, ktorá zomrela predčasne. To opäť prichádza s *vaju*, dychom liečiteľského umenia. Tak ako sa dievča vďaka jej mladosti nestala pozemskou, ale udržala si sily neba, v rovnakom zmysle si Bruno Gröning uchoval mimozemský podiel kozmu, zázračnú merkuriálnu a marsickú bytosť, ktorá nikdy neprešla pokušeniami pozemského sveta. V dobe detstva pravdepodobne zomreli nejaké deti z okruhu jeho priateľov, ktorí tiež posilnili tieto sklony duchovnej nepoškvrnenosti jeho osoby.
2)

Pre Bruna Gröninga bol osudným manažment Otta von Mecklenburga a jeho trochu opomínanej, ale nie bezvýznamnej manželky. Obaja liečenia organizovali a v rozpore so všetkými dohodami zarobili peniaze na jeho liečiteľskom umení. Mohli by sme sa vari opýtať, prečo nebol Bruno Gröning pozornejší a okamžite nezastavil tento materialistický a účelový spôsob správania. Na svetskej rovine vôbec nie je ľahké nájsť odpoveď. Bruno Gröning bol vo svojom duchovnom nasmerovaní na liečenie ako kráľ a vôbec nevnímal a nemal zmysel pre obchodovanie s peniazmi, ani pre zneužívanie jeho osoby Meklenburgovcami. Videl chorých, ale obchodovanie vo svete nedokázal vôbec chápať.

Ako pôsobí osoba Bruna Gröninga dnes?

Existuje mnoho priaznivcov, ktorí si vážia liečivú silu Bruna Gröninga a ktorí dokonca hovoria o rôznych uzdraveniach po jeho smrti. Týkajú sa liečivého prúdu, ktorý naďalej žiari od danej osoby z onoho sveta do tohto sveta. Pravdaže, k dobre podloženej duchovnej vede a duchovnej škole patrí starostlivé a presné štúdium posmrtného života a duše, ako sa včleňuje do kozmických súvislostí. Čisto hypotetické domnienky, špekulácie alebo aj, ako sa to dnes

mnohorako deje, vnuknutia médií, nie sú žiadnymi vhodnými metódami na kognitívne pochopenie posmrtného života.

Je prekvapujúce, že liečiteľova duša, aj keď zomrel v roku 1959, je stále v spojení s kozmickou duševnou posmrtnosťou a ešte neprešla úplne do čistej duchovnej reality.[3)] Po odlúčení od fyzického tela cesta vedie do posmrtnej duševnej ríše, ak sa pokúsime vyjadriť to duchovno vedeckými kritériami, vedie do kozmických svetlom utkaných svetov hviezd. Väčšinou trvá roky alebo desaťročia, kým sa vo vesmíre prejaví postúpenie do konečne platnej, duchovnej, čistej existencie a stane sa prapôvodným základom, akoby vnútorne hlboko ukotveným v bezprostrednej podstate osobnosti. Pokiaľ duša ostáva v kozmickej duševnej posmrtnej existencii, cíti sa byť vo veľmi blízkom spojení s pozostalými a s ostatnými ľuďmi. Pri skúmaní Bruna Gröninga bolo nápadné, že jeho duša hlásila určitú potrebu ešte tam ostať. V istom zmysle čakala na ďalší impulz od pozostalých a od osôb, ktoré sa zaoberajú liečením.

Liečivá sila u neho nepôsobila cez nejakú metodiku, ale cez osobu Bruna Gröninga. Je veľký rozdiel, či človek liečebne vplýva na chorú časť tela určitou metodikou, ako napríklad prenosom elektromagnetickej energie rukou, alebo či pôsobí celkom nezávisle, čisto prostredníctvom osobnej prítomnosti. Mnoho liečiteľov, niektorí z nich sú z Číny, je schopných intenzívnym teplom v rukách nabiť defektné koleno alebo oslabenú orgánovú oblasť, doslova do nej preniknúť, takže do nej vstúpi liečivý metabolický tok. Bruno Gröning spravidla tieto metódy nepoužíval. Učil a kým sa vyvíjal vzťah človeka hľadajúceho vyliečenie k nemu, čo práve viedlo k celkom zvláštnemu režimu zrieknutia sa sveta, symptómy choroby alebo dokonca postihnutia alebo degenerácie boli zrazu schopné uvoľniť sa a jednotlivec sa cítil oslobodený. Osoba vo svojom neporušenom duchovnom poriadku okamžite uvoľnila priestor, do ktorého by sa choroba bola schopná premiestniť.

Dnes však veľa členov okruhu priateľov Bruna Gröninga hovorí o liečivom prúde, ktorý vraj pôsobí rovnako ešte aj po jeho smrti. Podľa presného bádania to tak nie je. Niektoré ťažkosti sa však do istého stupňa vyliečia vďaka rozličným účinkom úctivej oddanosti a starostlivej lásky k blížnemu, ale tieto zmiernenia alebo uzdravenia nie sú moc neobvyklé a tiež sú nezávislé na duši Bruna Gröninga. Na prijatý liečivý prúd Bruna Gröninga, ktorý zdá sa účinkuje bezprostredne z druhého sveta cez jeho osobu, sa treba veľmi presne pozrieť, pretože teraz už nie je prítomný v tomto svete, aby mohol prichádzať do vzťahov konštruktívnych pre budúcnosť.

Bruno Gröning uzdravoval tým, že ako osoba bol vnímateľný, zažiteľný a viditeľný vo svojom druhu koncentrácie svojej duše. Ak to tak smieme povedať, človek hľadajúci vyliečenie sa pozeral na osobu, ktorá si odoprela stať sa pozemskou a ktorá do istej miery prebývala v planetárnom prúde Merkúra a Marsu v zmysle akoby mimozemského substanciálneho

potenciálu. Ostal kozmickým, duchovným, ostal *vaju* (dychom). Nebol anjelom, na ktorého by hľadajúci pozeral, ale bol múdrym, poznajúcim, vediacim, a predsa duchovným stvorením, ktoré ostalo mimozemským. Stelesňoval istý druh prirodzeného fenoménu, prirodzenej svätosti a keď hovoril o Bohu, nemal na mysli skutočne kresťanskú trojicu alebo Krista, ale čistú, ušľachtilú kozmickú realitu Merkúra. [4)] Tá žila v ňom a keďže spočívala v zvrchovanej čistote, človek hľadajúci uzdravenie sa odpútal od tela, od svojho utrpenia. Pri pohľade na Bruna Gröninga tušil, že existuje bezprostredná čistota v zmysle duchovnej oblasti, z ktorej podľa indickej tradície vychádzajú vetry.

Tým, že sa človek hľadajúci vyliečenie obráti na druhú osobu, opustí určitý potenciál seba a svojich starých záťaží. Stretnutie s Brunom Gröningom nemá byť chápané tak, že chorý dostane nejaký zvláštny liečivý prúd, ale dokonca naopak, že sa ocitne v novej orientácii a dokáže zanechať niečo zo seba, zo svojej karmy alebo z osudovej záťaže. Vyliečenia nenastávali pomocou zvláštnej dávky energie, hoci u niektorých aj toto sa dalo cítiť, ale práve naopak, pomocou pohľadu na čistú dimenziu, ktorá zotrvala mimozemskou, ktorá jednotlivého človeka dokázala vytrhnúť z osudu.

Proces liečenia s Brunom Gröningom je obrazom toho, ako keby jednotlivec niečo priniesol Brunovi Gröningovi, a nie naopak, žeby Bruno Gröning niečo pridal chorému človeku. Toto presúvanie v procese liečenia má zmysel, lebo kvôli oslobodeniu sa od utrpenia, sa musí človek naučiť správnym spôsobom opustiť svoje pozemské fixovanie.

Tento priebeh liečebného procesu sa viac ozrejmí, keď pozorujúci zoberie do pozornosti skutočnosť, že Bruno Gröning sa vôbec nezaujímal o chorobu, nebral do úvahy medicínske predpoklady, ale do stredu staval iba základný vzťah v zmysle orientácie človeka hľadajúceho vyliečenie smerom k nemu. Pojem Boh ako nadriadená dimenzia, ktorá prináša uzdravujúci prúd, však nepôsobil cez liečiteľa ako prúd cez médium, skôr bol vložený do prostriedku samotného Bruna Gröninga. On bol zdrojom vetrov. On bol akoby najskvelejším božstvom samotným, avšak určitým druhom prírodného božstva, vysokou múdrosťou, ktorá pôsobila zo svojho stredu, pretože uchovávala mimozemskú čistotu. Bola akoby uprostred ťažoby a obmedzení, ktoré predstavujú chorobu a ktoré dokázala rozpustiť. To mimozemské rozpúšťalo to pozemské – alebo lepšie vyjadrené – chorý človek odovzdal časť seba, takže ťažoba sa mohla rozpustiť v čistote.[5)]

Budúcnosť

Bruno Gröning dnes, po rokoch od úmrtia, čaká na novú orientáciu, ktorá by mala prísť od ľudí v zmysle nového liečebného umenia. On sám vedel liečiť, hoci nerozmýšľal o žiadnej chorobe, ani o mnohorakých životných situáciách, ktoré viedli ku konfliktným okolnostiam, taktiež ich relatívne málo viedol do centra zaoberania sa. Neslýchaný prirodzený dar liečenia, ktorý Bruno Gröning mal, však už nikto nedokáže napodobiť, pretože dnes ľuďom chýbajú predpoklady takej inkarnácie. Ľudia, ktorí vykonávajú napríklad duchovné liečiteľstvo, by potrebovali centrované a čisté vnútorné predpoklady vedomia v zmysle častí duše, ktoré neprešli zemskou tiažou. Väčšina duchovných vyzdravení preto vzniká liečivým prenosom cez médiá a žiaľ, mnoho priaznivcov z okruhu priateľov bohužiaľ taktiež chápe budúcnosť uzdravovania v zmysle napojenia sa na liečivý prúd prichádzajúci zhora alebo pôsobiaci zvnútra. Skutočná obeť a ambícia zaoberať sa dokonalou čistotou však skoro úplne chýba a z tohto dôvodu sa nedá už hovoriť o komplexnom liečení. Bolo by príliš jednoduché iba sa pričleniť k nejakému liečivému prúdu.

Dnes sa okruh priateľov Bruna Gröninga zavrhuje ako sekta. Zdá sa, že referenti pre sekty nemajú vo svojich vlastných zneužívajúcich cirkvách nič zlomyseľnejšieho na práci, než nadávať a hrešiť nevinných ľudí, ktorí sa snažia o zdravie, tým najnižším pojmom, ktoré v náboženstve existuje, a to je sekta. Každý, kto má aspoň trochu poňatie o projekciách a o zvláštnych odvádzajúcich účinkoch, pravdaže ihneď zbadá, že pojem sekty rozosielajú práve ľudia, ktorí sa správajú najviac sektársky. Ale bolo by neužitočné a zbytočné mrhanie časom, keby niekto chcel presvedčiť referenta pre sekty, že predsa len nie je zlým človekom a má dokonca poctivé pohnútky. Lepšie a zmysluplnejšie je, keď sa človek zaoberá Brunom Gröningom, ak sa vydá skúmať a hľadať odpoveď na otázku, čo a aký ďalší vývoj spočíva v tejto duši 62 rokov mŕtveho liečiteľa.

Byť protivníkom alebo prívržencom v zmysle spoločenstva veriacich, žiaľ, veľmi málo dovoľuje zrodeniu spirituálnych možností. Bruno Gröning dnes chce, aby sa ľudia zaoberali chorobami tak, aby sa na ne nepozerali iba ako na obyčajné zlo, on chce podporiť preniknutie do kresťanských tajomstiev, lebo pojem Boh, ako ho on používal vo svojej jednoduchej náuke, má sklony k mnohým zámenám a nedorozumeniam. Nedotýka sa ešte dostatočne otázky vývoja. Liečenia by mali dospieť na nový stupeň a ľudia by sa nemali vydávať pasívne liečebnému prúdu a prijímať ho. Pretože tento spôsob oddanosti by bol príliš jednoduchý – a ak to tak vyjadríme – dokonca egoistický. Ktoré časti dokáže človek sám rozvinúť, aké hlboké kresťanské tajomstvá sa dajú na ceste objaviť? Myšlienky o liečení by mali dospieť k vývoju diferencovane a komplexne v zmysle vyskúmania poznania, ktoré je možné človekom samotným. Bruno Gröning dnes pomáha ľuďom k hlbokým duchovným poznatkom, keď sa učia svoje duše správne prežívať a tieto poznatky zas vedú koniec koncov k lepšiemu posilneniu substancie zdravia. Z učiteľa liečiteľstva Bruna Gröninga sa dnes stal učiteľ poznávania.

Poznámky:

[1)] Liečebný magnetizmus je inakšie označenie pre liečenie pránou. Prána je životná energia a v čínskej medicíne, ako aj v niektorých druhoch prírodného liečiteľstva sa používa na liečenie. Výraz liečebný magnetizmus pochádza od viedenského lekára Franza Antona Mesmera (1743 – 1815), ktorý používal prenos životných síl na liečenie svojich pacientov, napríklad tým, že rukou prechádzal pozdĺž tela pacienta asi vo vzdialenosti 10 cm. Pránická energia sa však dá aktivizovať aj bez telesného pohybu, prostredníctvom príslušného mentálneho zamerania.

[2)] Keď v rodine zomrie dieťa pod 12 rokov alebo v blízkom okruhu detských priateľov, čiastočne sa to deje ešte aj počas mladosti, napriek bolesti pozostalých, tieto duše prinášajú úžasné kozmické svetlo. Preto smrť dieťaťa posilní náboženské sklony pozostalých.

[3)] Viď - Rudolf Steiner, rozličná literatúra o posmrtnom živote.

[4)] Bruno Gröning pôsobil ako veľká elementárna bytosť, ktorá vo sfére elementárnych bytostí zaujala miesto v nadriadenej hierarchii. K tomu: Ernst Hegamenn: Svetový éter – elemntárne bytosti – prírodné ríše.

[5)] Viď tiež: Matthias Kamp, Bruno Gröning. Revolution in der Medizin. Rehabilitation eines Verkannten. Eine ärztliche Dokumentation der Heilung auf geistigem Wege, Grete Häuser Gmmbh Verlag